

Spoznávame Bibliu

Matúš 24:32-25:30

V ostatných reláciách sme sa venovali Ježišovej reči na Olivovom vrchu. Pán Ježiš už zodpovedal prvú a tretiu otázku učeníkov, ktoré sa týkali spustošenia chrámu a znamenia konca sveta. Dnes sa budeme teda venovať ich druhej otázke, týkajúcej sa znamenia Jeho druhého príchodu. Pán Ježiš na túto otázku odpovedá dosť podrobne a evanjelista Matúš zaznamenáva Jeho odpoveď v 24:23-51. V predchádzajúcej relácii sme sa dostali po 31. verš.

Podobenstvo o figovníku ako znamenie

„Od figovníka si vezmite poučenie: Keď jeho ratolesť omladne a vyháňa listy, viete, že leto je blízko. Tak aj vy, keď uvidíte toto všetko, vedzte, že je blízko, pred dvermi“ (Mt 24:32-33).

Neviem, ako by figovník mohol predstavovať niečo iné ako izraelský národ (viď Jer 24; Oz 9:10). Figovníky dodnes hojne rastú v Izraeli aj po všetkom, čo sa v tej krajine stalo. Očarili ma figovníkové sady severne od Jeruzalema a vinice južne od Jeruzalema – oblasť južne od Betlehema je plná viníc. Figovníky a vinice sú úzko späté s touto krajinou a verím, že Pán Ježiš tu používa figovník ako symbol tejto krajiny.

„Amen, hovorím vám, že toto pokolenie sa nepominie, kým sa toto všetko nestane“ (Mt 24:34).

„Toto pokolenie“ – použitý grécky výraz v tomto texte môže znamenať rasu a v tom prípade by sa týkal izraelského národa. Takisto sa ten výraz môže týkať pokolenia, ktoré bude žiť v tom čase, keď sa tieto predpovede stanú. Jedno pokolenie alebo generácia trvá približne dvadsať rokov a predpovedané udalosti z tejto pasáže sa zaiste naplnili za oveľa kratší čas ako dvadsať rokov. Nazdávam sa, že by sa ten výraz mohol vzťahovať na oboje, ale osobne uprednostňujem výklad, ktorý sa týka zachovania izraelského národa. Hamán ho nedokázal zničiť ani faraón a ani Hitler

neuspel vo svojich pokusoch. Ani v dnešnej dobe sa žiadnemu diktátorovi nepodarí tento národ vyhladiť – Boh sa o to postará.

**„Nebo a zem sa pominú, ale Moje slová sa nikdy nepominú“
(Mt 24:35).**

Pán Ježiš týmto výrokom zdôrazňuje svoje slová. „Nebo a zem sa pominú, ale Moje slová nie.“ Nebo a zem sa pominú; bude nové nebo a nová zem (viď Zj 21:1), ale to, čo povedal, platí. Jeho slová vytrvajú po všetky veky.

„No o tom dni a hodine nevie nikto, ani nebeskí anjeli, ani Syn, iba Otec“ (Mt 24:36).

Aj keď budú vedieť, že sa toto obdobie Jeho príchodu blíži, nebudú vedieť ani deň, ani hodinu. Za posledné roky sa objavilo toľko ľudí, ktorí sa pokúsili určiť čas Kristovho príchodu! Myslím si, že v budúcnosti sa nájdu ľudia, ktorí sa ho pokúsia vypočítať na presnú hodinu. Ale nikto nevie ani deň, ani hodinu. Pán Ježiš na to použil ilustráciu s Noachom.

„Lebo ako bolo za dní Noacha, tak bude aj pri príchode Syna človeka“ (Mt 24:37).

Tá doba, keď Kristus príde, sa bude podobáť Noachovej dobe.

„Ako totiž v dňoch pred potopou ľudia jedli a pili, ženili sa a vydávali až do toho dňa, keď Noach vošiel do korábu, a nič nebadali, až prišla potopa a zmietla všetkých, tak bude aj pri príchode Syna človeka“ (Mt 24:38-39).

Noachova doba bola príznačná bezuzdnou nemravnosťou – všetko zmýšľanie ľudského srdca bolo ustavične naklonené len k zlu (viď Gen 6:5). Náš Pán však hovorí, že Jeho príchod bude ako za dní Noacha, a spomína len to, že jedli a pili. Je niečo zlé na tom, že jedli a pili? Nie, veď je napísané, že či už jeme, alebo pijeme, alebo čokoľvek robíme, máme robiť na Božiu slávu (viď 1Kor 10:31). No ľudia za dní Noacha nejedli a nepili na Božiu slávu. V skutočnosti žili, akoby Boh ani neexistoval.

Jeden malý chlapec raz bol po prvýkrát v živote pozvaný na večeru. Šiel len k susedom, ale pre neho to bola veľká udalosť. Takže keď nadišiel čas, prešiel do susedného domu. Keď sa posadili k stolu, chlapec sklonil hlavu k modlitbe, pretože bol

z kresťanskej rodiny. Zrazu si uvedomil, že je jediný so sklonenou hlavou a ostatní si už podávali jedlo. Otvoril oči a bez akýchkoľvek zábran sa spýtal: „Nepoďakujete Bohu za jedlo?“ Na chvíľu nastalo trápne ticho a nakoniec domáca pani povedala: „Nie.“ Malý chlapec chvíľu premýšľal a potom povedal: „Tak to ste ako moje psy – aj oni sa hneď vrhnú do jedla!“

V dnešnej dobe žije veľa ľudí, ktorí z Božej ruky prijímajú jedlo trikrát denne, zatiaľ čo milióny ľudí na smrť hladujú, a ani im nenapadne, aby Bohu poďakovali. V budúcnosti budú úplne blízko Kristovho príchodu a budú žiť, akoby sa to nemalo stať.

Aj za Noachových dní sa ľudia „ženili a vydávali“. Pán Ježiš tým určite nechcel povedať, že na manželstve je niečo zlé. Išlo o to, že ľudia tak odmietali Božie varovanie prostredníctvom Noacha, že sa naďalej brali – možno mali dokonca aj „cirkevné sobáše“ – až do toho dňa, keď Noach vošiel do korábu. Žili, akoby Boh neexistoval. Neverili, že ich Boh bude súdiť a opovrhovali varovaním pred potopou. „... a nič nebadali, až prišla potopa a zmietla všetkých, tak bude aj pri príchode Syna človeka.“

„Vtedy dvaja budú na poli: jeden bude vzatý a druhý ponechaný. Dve ženy budú mlieť na mlyne: jedna bude vzatá a druhá ponechaná“ (Mt 24:40-41).

Už počujem, ako mi niekto hovorí: „No vidíš, kazateľ! Nakoniec si sa zatlačil do kúta. Povedal si, že Ježišova reč na Olivovom vrchu nehovorí o vytrhnutí cirkvi, a tuto to je! Dvaja budú na poli: jeden bude vzatý a druhý ponechaný.“

Nuž, milý poslucháč, stále si nemyslím, že hovorí o vytrhnutí. Koniec koncov, o čom tu Pán Ježiš hovorí? „Ako bolo za dní Noacha.“ Kto bol vzatý za dní Noacha? „... nič nebadali, až prišla potopa a zmietla všetkých.“ Zahynuli v potope. Táto pasáž sa netýka vytrhnutia, keď bude cirkev vytrhnutá zo sveta. Naopak, poukazuje na to, ako budú zmietnutí zo sveta tí, ktorí nevstúpia do Tisícročného kráľovstva.

„Bdejte teda, lebo nevíete, v ktorý deň príde váš Pán“ (Mt 24:42).

Bdenie je tu dôležité slovo a má trochu iný význam ako bdenie, ktoré súvisí s očakávaním Božieho dieťaťa na vytrhnutie. Dnes máme nádej, ktorá potešuje naše srdcia. V budúcnosti budú bdieť so strachom a úzkosťou. Ráno povedia: „Kiežby bol

už večer!“ A večer povedia: „Kiežby už bolo ráno!“ V súčasnosti by sme mali očakávať a túžiť po Jeho príchode. V budúcnosti budú bdieť, lebo budú mať strach pred Jeho návratom. Možno máte dojem, že to tu príliš rozpitvávam, ale nie. Vyhľadal som v slovníku grécky výraz pre bdenie a zistil som, že má asi osem rôznych významov.

„Uvedomte si predsa: Keby hospodár vedel, počas ktorej nočnej stráže príde zlodej, bdel by a nedovolil by mu vniknúť do svojho domu. Preto aj vy buďte pripravení, lebo Syn človeka príde v hodinu, o ktorej sa nenazdáte. Kto je teda verný a rozumný sluha, ktorého ustanovil pán nad svojím služobníctvom, aby mu dával načas pokrm?“ (Mt 24:43-45).

Vo zvyšku svojej reči na Olivovom vrchu Pán Ježiš uvádza podobenstvo, ktoré ilustruje postoj ľudí k Jeho príchodu a čo sa stane, keď príde.

„Blahoslavený sluha, ktorého pán pri svojom príchode nájde tak robiť. Amen, hovorím vám: Ustanoví ho nad celým svojím majetkom. Ale keby si zlý sluha povedal vo svojom srdci: „Môj pán mešká“ a začal by biť svojich spolusluhov, jesť a piť s opilcami, pán toho sluha príde v deň, keď to nečaká, a v hodinu, o ktorej sa nenazdá, rozpoltí ho a dá mu podiel s pokrytcami. Tam bude plač a škrípanie zubami“ (Mt 24:46-51).

Toto podobenstvo odráža postoj niektorých ľudí, ktorí budú žiť v tom období. Povedia si: „Pán mešká – budem teda viesť bezstarostný život.“ Keď sa Kristus vráti, toho človeka odsúdi.

25. KAPITOLA

Táto kapitola pokračuje v Ježišovej odpovedi na otázku: „Čo bude znamením Tvojho príchodu? (Mt 24:3). Uvádza podobenstvo o desiatich pannách, ktorým skúša pravosť viery Izraela; podobenstvo o talentoch, ktoré skúša vernosť Jeho sluhov; a ďalej hovorí o súde nad pohanskými národmi, ktoré sa týka ich práva vstúpiť do Jeho kráľovstva.

Táto kapitola poukazuje na význam Kristovho príchodu vo vzťahu k týmto skupinám, ktoré budú v tom čase na zemi. Podrobný rozbor každej skupiny odhalí osobný postoj človeka vo vzťahu k Ježišovi Kristovi.

Verím, že podobenstvo o desiatich pannách sa vzťahuje na izraelský národ, nie cirkev. Je dôležité, aby sme odpoveď na otázku učeníkov nechali na Pánovi Ježišovi. Oni Mu položili tie otázky. Ak sa z Jeho odpovede snažíme vyvodiť niečo iné, je to, akoby sme Mu skákali do reči. Pozrime sa na to, čo hovorí, a hoci svoje slová adresuje niekomu inému, môžeme sa z nich poučiť a aplikovať ich vo svojom živote.

Podobenstvo o desiatich pannách

„Vtedy sa nebeské kráľovstvo bude podobat' desiatim pannám, ktoré si vzali lampy a vyšli v ústrety ženíchovi“ (Mt 25:1).

Aby sme lepšie pochopili izraelské zvyky v novozmluvnej dobe, je dobré pozrieť sa na Pešittu, teda starý sýrsky preklad Biblie. Hoci nejde o text, ktorý by som odporúčal, objasňuje niektoré zvyky tej doby. Preklad tohto verša v Pešitte naznačuje, že panny vyšli v ústrety ženíchovi a neveste, čo znamená, že ženích prichádza zo sobáša na svadobnú večeru. Rozumiem tomu tak, že hoci sa Kristovo manželstvo s cirkvou uzavrie v nebi, svadobná večera bude tu na zemi. Potvrďuje to aj text v Lukášovom evanjeliu. V pasáži, v ktorej Pán Ježiš hovorí v podobenstvách a vyzýva k bdeniu, hovorí: „Majte bedrá opásané a lampy zažaté! Budte podobní ľuďom, ktorí čakajú na svojho pána, keď sa vráti zo svadby, aby mu otvorili hneď, ako príde a zaklope“ (Lk 12:35-36). Ako vidíme, už je po sobáši a nevesta je s ním. Samozrejme, nevesta je s ním, keď prichádza zo sobáša; ešte nikto nikdy nešiel na svadobnú cestu sám – ak áno, tak to nebola svadobná cesta!

Takže máme tu pred sebou podobenstvo o desiatich pannách a Kristus, ktorý prichádza ako ženích, ide so svojou nevestou a veriaci na zemi čakajú na Jeho príchod. Zatiaľ čo na zemi bude Veľké súženie, Kristus bude v nebi so svojou nevestou, cirkvou. Na konci siedmich rokov Súženia sa vráti s cirkvou na zem.

Nasledujúce verše zobrazujú postoj ľudí, ktorí budú na zemi, k Jeho príchodu.

„Päť z nich bolo pochabých a päť rozumných. Pochabé si totiž vzali lampy, ale olej si so sebou nevzali. Rozumné si však vzali s lampami v nádobkách aj olej“ (Mt 25:2-4).

Olej symbolizuje Božieho Ducha. Myslím si, že vtedy budú falošní ľudia ako pri Jeho prvom príchode. Ježiš ich nazval pokrytcami. Budú mať lampy, ale žiaden olej.

„Keď ženích dlho neprichádzal, na všetky prišli driemoty a zaspali. Uprostred noci sa rozľahol krik: „Hľa, ženích! Vyjdite mu v ústrety!“ Vtedy sa zobudili všetky panny a pripravovali si lampy“ (Mt 25:5-7).

Všimnime si, že zaspali rozumné aj pochabé. Rozdiel medzi nimi bol v tom, že niektoré mali Ducha Svätého (čiže olej) a niektoré nie – pretože neboli skutočne veriace.

Pán Ježiš uzatvára toto podobenstvo výstrahou:

„Bdejte teda, lebo nevíte dňa ani hodiny!“ (Mt 25:13).

Nevieme „dňa ani hodiny“, nie storočia alebo roka, ako by sme sa na to pozerali z našej perspektívy. Postoj, ktorý majú Jeho veriaci zaujať, je bdieť. To je pre nich dôležité.

Podobenstvo o talentoch

Toto je ďalšie podobenstvo, ktoré sa týka budúceho pokolenia, očakávajúceho príchod nášho Pána na zem.

„Bude to tak, ako keď ktosi odchádzal na cestu, zavolať si sluhov a zveril im svoj majetok; jednému dal päť talentov, druhému dva a ďalšiemu jeden – každému podľa jeho schopností – a odcestoval“ (Mt 25:14-15).

Všimnime si, že pán im zveril zodpovednosť podľa ich schopností.

„Ten, čo dostal päť talentov, šiel, obchodoval s nimi a získal ďalších päť. Podobne aj ten s dvoma získal ďalšie dva“ (Mt 25:16-17).

V prípade „talentov“ ide o obnos peňazí. Nepredstavujú talent v zmysle prirodzeného nadania človeka ako napríklad hudobný talent. To, čo by sme si mali z toho vziať, je, že všetko, čo nám Boh dal, by sme mali použiť pre Neho.

„Ale ten, čo dostal jeden, odišiel, vykopal jamu a peniaze svojho pána ukryl“ (Mt 25:18).

Všetci dostali určitý obnos peňazí s tým, aby ho využili na zisk. Jeden z nich však peniaze zakopal. Nebol verný svojmu pánovi.

„Po dlhom čase sa pán týchto sluhov vrátil a začal s nimi účtovať. Keď prišiel ten, čo dostal päť talentov, priniesol ďalších päť a povedal: „Pane, zveril si mi päť talentov a hľa, získal som ďalších päť.“ Pán mu povedal: „Správne, dobrý a verný sluha! Bol si verný nad málom, ustanovím ťa nad mnohým. Vojdi do radosti svojho pána!“ Prišiel aj ten, čo dostal dva talenty a povedal: „Pane, zveril si mi dva talenty a hľa, získal som ďalšie dva.“ Pán mu povedal: „Správne, dobrý a verný sluha! Bol si verný nad málom, ustanovím ťa nad mnohým. Vojdi do radosti svojho pána!“ Predstúpil aj ten, čo dostal jeden talent a povedal: „Pane, vedel som, že si tvrdý človek. Žneš, kde si nesial, a zbieraš, kde si nerozsýpal. Preto som zo strachu odišiel a tvoj talent som skryl v zemi. Pozri, tu máš, čo je tvoje!“ Pán mu odpovedal: „Zlý a lenivý sluha! Vedel si, že žnem, kde som nesial, a zbieram, kde som nerozsýpal. Mal si teda dať moje peniaze peňažníkom a ja by som si bol po návrate vzal svoj majetok aj s úrokom. Vezmite mu teda talent a dajte tomu, čo má desať talentov. Lebo každému, kto má, bude pridané a bude mať hojnosť. Ale kto nemá, tomu bude vzaté aj to, čo má. A toho neužitočného sluha vyhodte von do tmy. Tam bude plač a škrípanie zubami“ (Mt 25:19-30).

V tomto podobenstve nachádzame dôležitý princíp. Všetci sa raz budeme musieť postaviť pred Pána Boha a zúčtovať, ako sme použili to, čo nám zveril. Pán sa nás

nespýta, koľko sme toho pre Neho urobili, ale ako sme boli verní tomu, čo nám zveril, a čo chcel, aby sme urobili.

Pre Božie dieťa sú dve dôležité veci: (1) Zistiť, čo Boh chce, aby sme robili; to znamená, zistiť, aký talent nám dal, a potom (2) byť verný v tom, ako ho používame. Niektorým z nás Boh zveril len malú službu, čo nás možno znepokojuje; ale ak nám Boh dal jeden talent, Boh očakáva, že budeme verní aj s tým jedným talentom.